

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10595

гр. София, 02.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на 02.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

като разгледа дело номер **4159** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Агенция "Пътна инфраструктура", чрез юк.Д., против Решение № 1107 от 29.02.2024 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 11020/2023 г., отменящо Електронен фиш № [ЕГН], издаден от АПИ, с който на „Транс династи“ ЕООД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.102, ал.2 от Закона за движението по пътищата, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв.; и осъждащо АПИ да заплати на „Транс династи“ ЕООД разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 750 лв.

Служебно известно е на Съда, че пред СЕС е образувано дело С-61/23 по отправено преюдициално запитване от Административен съд-Хасково. С Определение № 113 от 31.01.2023 г. Административен съд-Хасково е отправил преюдициално запитване до СЕС съгласно чл.267, § 1, б.,б“ от Договора за функциониране на ЕС със въпроси, които са от съществено значение за спора, предмет на делото.

Съдът намира, че производството по делото следва да бъде спряно, като съображенията за това са следните:

Правната регламентация на преюдициалните запитвания се съдържа в Глава петдесет и девета на ГПК-Компетентност на националния съд, като в чл.628 е посочено, че когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз или тълкуването и валидността на акт на органите на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, българският съд прави запитване до Съда на Европейските общности. В чл.629 е регламентиран редът за отправяне на преюдициално запитване-Запитването се отправя от съда, пред който делото е висящо, служебно или по искане на страната. А в ал.2 е посочено, че съдът, чието решение подлежи на обжалване, може да не уважи искането на страната да се отправи преюдициално запитване за тълкуване на разпоредба или на акт. Определението не

подлежи на обжалване. В ал.3 е дотученено, че Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, винаги отправя запитване за тълкуване, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисълът на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не бъдат никакво съмнение. Съдът винаги отправя запитване, когато се постави въпрос за валидността на акт по чл. 628. От друга страна, съгласно чл.234, § 2 във връзка с чл.267 от ДФЕС (предишен чл.234 от Договора за създаване на Европейската Общност), когато въпрос, свързан с тълкуването на акт на институциите на ЕС, бъде повдигнат пред национален съд или юрисдикция на държава - членка, националният съд може да направи запитване до Съда на Европейския Съюз, по силата на § 3 на чл.267 от ДФЕС, когато такъв въпрос е повдигнат пред национален съд или юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване с национални правни средства, този съд или юрисдикция са длъжни да сезират СЕС. Цитираните текстове на Договора са предмет на тълкуване от СЕС в редица решения, в които СЕС е изяснил предпоставките, при които националният съд, пред който въпросът е поставен за разглеждане и срещу чието решение няма национални правни средства за обжалване, е задължен да отправи запитване за преюдициално заключение. Нормите на Договора и практиката на СЕС по тяхното тълкуване са въведени и в българското национално законодателство в разпоредбите на чл.628 и чл.629, ал.3 ГПК. От анализа на нормата на чл.628 ГПК и практиката на СЕС по тълкуването на чл.267 от Договора (и на предишната идентична разпоредба на чл.234, § 2 и § 3 от Договора за създаване на ЕО) запитване за преюдициално становище се отправя тогава, когато поставяният въпрос, свързан с тълкуването на разпоредба на правото на Общността, има значение за правилното решаване на спора, висящ пред националният съд или юрисдикция. В Решение по дело 283/81, т.4, СЕС е изяснил, че тълкуването на норма на правото на ЕС няма значение за спора тогава, когато отговорът на СЕС на отправения въпрос, независимо от това какъв ще е той, няма да доведе до различно решение по материалноправния спор, висящ пред националният съд. Тогава, обаче, когато един отговор на СЕС по отправеното запитване би довел до едно решение на материалноправния въпрос, а друг отговор - до друго решение, определено е налице преюдициалност на поставяния въпрос за тълкуването на съответните норми на правото на ЕС. СЕС е изяснил в своите решения по съединени дела от С-428/06 до С-434/06, т.42 и по дело 283/81, т.16, че националният съд има право, но не е задължен за отправи запитване, когато нормите на правото на ЕС са напълно ясни, както и в случаите в които отговорът на преюдициалния въпрос произтича ясно и недвусмислено от предходно решение на СЕС. Според СЕС нормите на правото на ЕС са напълно ясни, тогава, когато отговорът на въпроса е толкова очевиден, че не оставя никакво място за разумно съмнение относно тълкуването на съответните норми на правото на ЕС. В Решения по съединени дела от С 428/06 до С 434/06, т.42 и по дело 283/81, т.14, СЕС е посочил, че националният съд, чиито решения не подлежат на по-нататъшно обжалване, има право, но не е задължен да отправи запитване до СЕС тогава, когато същият правен въпрос е бил вече разглеждан и разрешен от СЕС, независимо от естеството на производството, по което е постановено предходното решение на СЕС (пряк иск или преюдициално запитване) и независимо, че поставяните въпроси в предходното производство не са били съвсем идентични. С други думи, националният съд може да се позове на предходно решение на СЕС и да реши съобразно това предходно решение висящия материалноправен спор, когато с

това предходното решение е произнесено по същия правен въпрос и от него произтича ясно становище относно настоящия въпрос, дори ако това предходно решение е било постановено в друг тип производство пред СЕС при други факти, или ако поставените за разрешаване пред СЕС въпроси в предходното производство не са били съвсем идентични с поставяните в настоящото производство.

Предпоставките за спиране са уредени в нормата на чл.229 ГПК - съдът спира производството по съгласие на страните; в случай на смърт на някоя от страните; когато е необходимо да се учреди настойничество или попечителство на някоя от страните; когато в същия или в друг съд се разглежда дело, решението по което ще има значение за правилното решаване на спора; когато при разглеждането на едно гражданско дело се разкрият престъпни обстоятелства, от установяването на които зависи изходът на гражданския спор; когато К. съд е допуснал разглеждането по същество на искане, с което се оспорва конституционосъобразността на приложим по делото закон в изрично предвидените в закон случаи. По силата на чл.229, ал.2 ГПК, в случаите по ал.1, т.1, ако прокурорът взема участие в делото заедно с някоя от страните, за спирането е необходимо и неговото съгласие. В случаите по ал.1, т. 2 и 3, ако е било завършено съдебното дирене, производството се спира след постановяване на решението по делото. Спиране на делото по съгласие на страните се допуска само веднъж в производството в една инстанция.

Спирането на делото представлява временно преустановяване на развитието на производството, т.е. на извършване на процесуални действия от съда и страните, при което се запазва както висящността на процеса и важимостта на извършените процесуални действия, така и възможността след отпадане на причината за неговото спиране, то да продължи своето развитие. Спирането на делото настъпва по силата на закона, по разпореждане на съда или по волята на страните. Първото настъпва автоматично с осъществяване на юридически факт, с който законът свързва спирането без да е необходимо разпореждането на съда или искане на страната - чл.229, ал.1, т.2, 3 и 7 ГПК, второто - когато при наличие на предвидени в закона факти, съдът е длъжен да разпреди спиране на делото - чл.229, ал.1, т.4, 5 и 6 ГПК, и третото – при наличие на общо съгласие на страните – чл.229, ал.1 т.1 ГПК. По разпореждане на съда спиране на делото се извършва в хипотезите на чл.229, ал.1, т.4, 5 и 6 ГПК - когато е налице връзка на обусловеност между спряното дело и друго висящо дело, изходът от който е с обуславящо значение за спряното.

Настоящият съдебен състав намира, че решението на СЕС по дело С-61/23 даващо отговор на поставените с преюдициално запитване въпроси е от значение за разрешаване на правния спор по настоящото дело и обстоятелството, че е налице сходство на фактите по настоящото дело и посочените в определението за отправяне на преюдициално запитване, а спорните въпроси са идентични. Отговорът на въпросите, отправени към СЕС, безспорно имат значение за разрешаването на настоящия спор и е налице основание по чл.229, ал.1, т.4 ГПК за спирането на съдебното производство.

Така мотивиран и на основание чл.229, ал.1, т.4 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл.144 от Административнопроцесуалния кодекс, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА съдебното производство по адм.дело № 4159/2024 г. по описа на АССГ до постановяване на Решение по дело С-61/23 година на СЕС.

ЗАДЪЛЖАВА деловодителя на състава да извършва ежемесечна справка на сайта на СЕС относно наличието на постановен съдебен акт по дело С-61/23 г. и да докладва същия по настоящото дело за служебно възобновяване на производството.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.